

[Gert Petersen.]

mien, hvis man startede de steder, jeg nu har angivet. Hvis der var en regering og et folketingsflertal, som ville sætte ind dér, kunne der også skabes en fornuftig dialog rundt omkring i landet, og så kunne der skabes et andet klima for økonomien. Men så længe det ikke er tilfældet, så længe man ikke vil sætte ind her, kan vi kun forvente en skærpelse af den mistillid, som allerede eksisterer i dag, og som ikke jeg, men regeringen, har ansvaret for.

Jens Møller (KrF):

Hr. Gede havde et par bemærkninger til mig her i anden omgang. Først kunne han ikke forstå, at kristeligt folkeparti kunne komme med et forslag om nedsættelse af en skattekommission, når vi i vinter engang eller i foråret havde stemt imod fremskridtspartiets forslag med samme indhold. Han må jo ikke forstå, hvad der ligger bag ved det. Forskellen er jo, at dengang forelå der kun ét forslag til en skattereform, et forslag, der sådan rent umiddelbart kunne se meget tiltalende ud, men som efter vor opfattelse var ganske urealistisk, hvis vi ønskede at bygge det samfund op, som vi gerne vil bygge op. I mellemtiden er der sket det, at der er kommet et par nye skatteforslag fra andre partier, og det er til gengæld nogle, der virker meget realistiske og ser ud til at være i pagt med de tanker om den slags ting, der trives ude i den store verden også. Derfor har vi i dag brug for en sådan kommission. Det havde vi ikke dengang.

Hr. Gede bebrejdede os også, at vi ved socialreformen havde stemt imod et ændringsforslag fra fremskridtspartiet gående ud på, at der skulle gives tilskud til lønnen til erhvervshæmmede. Jeg må sige, at jeg kan ikke huske, hvordan vi stemte dengang, det var en meget forvirret dag, men hvis vi stemte imod, havde det den gode grund, at vi selv foreslog nøjagtig det samme, idet vi dog fjøede noget til. Vort forslag var lidt mere udførligt end fremskridtspartiets, så hvis vi stemte imod, har det nok været derfor. Men det er altså fuldt ud på linje med, hvad vi hele tiden har ønsket og villet i disse ting.

Der var flere ordførere, bl. a. hr. Hilmar Baunsgaard, der i deres første indlæg igen begyndte at tale om de mange partier, der

vanskeliggjorde arbejdet herinde. Det er da klart, at arbejdet bliver mere besværligt, når vi er mange, men jeg må dog sige, at efter min opfattelse er det ikke først og fremmest de mange partier, der har vanskeliggjort arbejdet. Det er først og fremmest det, at nogle af partierne, og vel især de to største, ligesom ikke rigtig har erkendt, hvordan vilkårene er i et folketing med så mange partier. Men for øvrigt, hvis vi endelig skal tale om det på den måde, som hr. Hilmar Baunsgaard gjorde, kunne vi da selvfølgelig også godt nævne 2-3 partier, vi godt kunne undvære herinde.

I øvrigt er der flere partier, der har omtalt forskellige ting på det kulturelt-etiske område, som vi i kristeligt folkeparti har gentaget gang på gang, og vi er naturligvis meget glade for, at der nu også er andre, der vil tage fat på disse områder. Der er f. eks. spørgsmålet om folkeskolen med den øgede forældreindflydelse, sådan at vi kan undgå lærebøger med uacceptabelt indhold af pornografisk art og nedbrydelse af forældremyndighed osv. Der er spørgsmålet om den højere uddannelse, hvor man vil have ændret loven, sådan at ekstreme bevægelser ikke længere kan tage magten, og der er styrkelsen af retssikkerheden og af politiet. Det er glædeligt for os, at der nu også er andre, der vil tage det op, sådan at vi kan stå sammen om det. Vi håber, det må føre til et resultat.

I mit første indlæg bemærkede jeg, at vi i den lovgivning, der nu må komme både fra vor side og fra anden side, vil bestræbe os på at gøre alt, hvad der er muligt, for at opretholde den sociale balance eller forbedre den. Jeg vil gerne tilføje her, at det naturligvis også gælder på verdensplanet, i verdensperspektivet. Det betyder også i forholdet til u-landshjælpen, hvor vi jo har det virkelig sociale problem i dag. Vi vil ikke være med til at beskære bevillingerne til u-landene. Det lykkedes for os at hindre det i forliget, og vi vil fortsætte kampen imod beskæringer af denne hjælp.

Og så til statsministeren. Statsministeren omtalte, at jeg nævnte, at vi ville afskaffe skatterne på produktionsjord, og det fik ham til at sige, at nu ville vi nok også føre venstrepolitik. Det må jeg nok opfatte som en venlig hentydning fra statsministerens side, for jeg kan ikke tænke mig andet, end